

राजा दशरथो राजन् कृतकौतुकमङ्गलेः ।
 पुत्रैर्नरवरश्रेष्ठ दतारमभिकाङ्क्षते ॥ १० ॥
 दातृप्रतिग्रहीतृभ्यां सर्वार्थाः प्रभवन्ति हि ।
 स्वधर्मं प्रतिपद्यस्व कृत्वा वैवाक्यमुत्तमं ॥ ११ ॥
 इत्युक्तः परमोदारो वशिष्ठेन महात्मना ।
 प्रत्युवाच महातेजा वाक्यं परमधर्मवित् ॥ १२ ॥
 कः स्थितः प्रतिहारो मे कस्याज्ञां संप्रतीक्षते ।
 स्वगृहे को विचारोऽस्ति यथा राज्यमिदं तव ॥ १३ ॥
 यज्ञभूमिमिमां प्राप्ताः कृतकौतुकमङ्गलाः ।
 मम कन्याश्चतस्रो हि दीप्ता वक्त्रेऽरिवाचिषः ॥ १४ ॥
 सद्योऽहं तत्प्रतीक्षोऽस्मि वेद्यामस्यां प्रतिष्ठितः ।
 अविघ्नं क्रियतां सर्वे/किमर्थं हि विलम्ब्यते ॥ १५ ॥
 तद्वाक्यं जनकेनोक्तं श्रुत्वा दशरथस्तदा ।
 प्रवेशयामास सुतान् सर्वान् ऋषिगणान् अपि ॥ १६ ॥
 ततो राजा विदेहानां वशिष्ठमिदमब्रवीत् ।
 कारयस्व ऋषे सर्वां क्रियां वैवाहिकीं प्रभो ॥ १७ ॥
 तथेत्युक्त्वा तु जनकं वशिष्ठो भगवान् ऋषिः ।
 विश्वामित्रं पुरस्कृत्य शतानन्दं च धार्मिकं ॥ १८ ॥
 प्रपामध्ये तु विधिवद्वेदिं कृत्वा महातपाः ।
 अलंचकार तां वेदिं गन्धपुष्पैः समन्ततः ॥ १९ ॥